

Het Geluid | Maastricht

Life is too good to be true | Kakofonie2

Het Geluid | Maastricht

Dwars door de constante toevoer van beelden, geluiden en impulsen. Dwars door de vaak platte waan van de dag heen op zoek naar wezenlijke reflectie. Dwars door alle ruis op zoek naar een betekenisvol geluid.

De afgelopen vier jaar ontwikkelde en maakte Het Geluid, Maastricht vernieuwend (muziek) theater vanuit Cultuurhuis Ainsl in Maastricht. Een oude cementfabriek tussen de Maas en de Pietersberg op een grensvlak tussen landen en culturen.

De voorstellingen van Het Geluid putten hun inhoud stevast uit allerlei bronnen: van interviews met bejaarden of hartchirurgen of teksten van wetenschappers en filosofen. Naast acteurs staan er ook zangers, musici, dansers, denkers, rechters, veertienjarigen, en andere ervaringsdeskundigen op de vloer. Dit op bijzondere locaties zoals een basisschool, een rechtbank, een fabriekshal of een universiteit.

Op eerdere edities van het Fringe festival speelde in 2007, Kibuye en in 2008 L'Intrus.

Voorstellingen van Het Geluid gingen in première op festivals zoals het Euregionaal Opera- en muziektheaterfestival, Maastricht Toneelstad Festival en festival zomeravonden. Het Geluid was ook te zien op andere speelplekken o.a. in De Singel - Antwerpen, Stedelijk museum Den Bosch - Festival Cement, Studio K, Het ITS festival, Amsterdam Fringe festival, De Brakke Grond - Amsterdam, Theatermuseum- Düsseldorf, en op het Friedensproject Technische Universität - Berlin.

Na een serie voorstellingen te hebben gemaakt als onderzoek naar 'het vreemde' onder de titel Fremdkörper werkt Het Geluid nu aan een nieuwe rode draad in haar werk: Kakofonie, een serie van vier voorstellingen die gaan over vier generaties en hun problemen om te leven in een kakofonie. Vier generaties die leven in een opengebroken wereld. Een wereld waarin weliswaar alles en iedereen met elkaar in contact staat, maar iedereen zijn vroegere overzichtelijke leven daardoor constant ziet doorbroken en bevraagd. Nu klinkt in onze directe omgeving niet perse meer alleen de harmonie. Hoe gaan we om met de dissonanten, met het rommelig geheel van vele klanken door elkaar heen? Hoe leven we samen onder een technologisch gesternte? En wat voor effect heeft dit openbreken van de wereld op onze sociale structuren, op onze fragiele relaties met elkaar? Hoe leven we samen in een Kakofonie?

Life is too good to be true/kakofonie 2 is de alweer de tiende voorstelling van Het Geluid.

Deze voorstelling is tijdens het Maastricht Toneelstad Festival 2010 in première gegaan.

Mogelijk gemaakt door de Gemeente Maastricht met de genereuze steun van Theater aan Het Vrijthof, Maastricht en de Keizer Karel Kunstsalon van Louis Berkhout.

Afgelopen zomer is Life is too good to be true vertaald, gemaakt en gespeeld in Bulgarije. Met steun van Rodopi Art Centre en Art Office Sofia.

Romy Roelofsen_ studeerde in 2007 af als Theatraal Performer aan de Toneelacademie Maastricht. Zij werkt als actrice, theatermaker en is mede-oprichter van Het Geluid. Zij heeft gewerkt met een verscheidenheid aan makers, acteurs en regisseurs afkomstig uit zowel het traditionele veld van theater en televisie, als ook met dansers, en video- of beeldend kunstenaars uit de meer experimentelere kant van het veld waaronder Antoine UitdeHaag, Yolande Bertsch, Carola Arons, Shireen Strooker, Aram Adriaanse, Club Guy & Roni, Andrea Paciotto, Peter Missotten, Adelheid Roosen, Mieneke Bakker, Jan van Opstal, Gerard-jan Rijnders, Janine Brogt, Helena Muskens & Quirine Rackee.

Eerder co-regisseerde zij bij Het Geluid de muziektheatervoorstellingen Harawi(Olivier Messiaen) en Traviata is a ready made (vrij naar Verdi) en Alone in the woods. Ze volgde een masterclass regisseren volgens de viewpointmethode bij Anne Bogart en the SITI-Company.

Gable Roelofsen_ Rondde in december 2008, een jaar lang onderzoek naar Hedendaags muziektheater af aan Advanced Performance Training, Post hogeschool voor podiumkunsten in De Singel Antwerpen. Verder is hij alumnus van The Lincoln Center Theater Directorslab 2006 New York city en behoort hij tot de eerste generatie studenten van de nieuwe opleiding tot Theatraal Performer aan de toneelacademie Maastricht die hij afrondde in 2005. Als speler heeft hij veel geleerd van Carola Arons, Bert Luppés, Henk van Ulsen en Gijs Scholten van Asschat. Kreeg coaching in schrijven voor theater van Oscar van Woensel, Ko van den Bosch en Charles Mee jr. Als maker volgde hij masterclasses bij Alain Platel en Johan Simons.

Als acteur werkte hij o.a. met makers als Gerardjan Rijnders, Sanne Vogel, Merlijn Twaalfhoven, Gijs De Lange, Gijs Scholten van Asschat, Ko van den Bosch, Lotte de Beer, Sabri Saad el Hamus, Sjoerd Vreugdenhil en Niek Kortekaas. Bij gezelschappen/plekken als Toneelgroep Amsterdam, muziektheatergezelschap Orkater, Koninklijke schouwburg Den Haag, Het Huis van Bourgondie, Frascati producties, de Parade, BAT theater Berlijn, Korzo Den Haag, DNA en festival over t IJ. Naast zijn werk als freelance acteur maakt hij voorstellingen bij theatercollectief Het Geluid.

Biografie Stephen Glass

Stephen Glass (1972) is een Amerikaans voormalig journalist van het Amerikaanse opinietijdschrift The New Republic (TNR). Hij werd ontslagen toen uitkwam dat hij meer dan de helft van zijn verhalen uit zijn duim gezogen had. Glass' ontmaskering werd in 2003 verfilmd als *Shattered Glass*, met Hayden Christensen in de rol van Glass.

Hoewel The New Republic al meerdere malen klachten over onwaarheden kreeg van instanties die Glass aanviel in zijn stukken, liep hij in 1998 definitief tegen de lamp. Op 18 mei verscheen Glass' verhaal 'Hack Heaven', over de 15-jarige hacker Ian Restil die aangenomen zou zijn als veiligheidsadviseur door het bedrijf Jukt Micronics, nadat hij inbrak in hun computersysteem.

Amerikaanse media werken met zogenaamde factcheckers. Aan hen geeft een journalist na het inleveren van zijn verhaal zijn lijstje met bronnen, zodat zij het kunnen natrekken op feitelijke juistheid. Uit een intern onderzoek van TNR na Glass' ontslag, bleek dat hij de factcheckers verwezen had naar zelf opgezette, valse websites en voicemails en andere compleet verzonden bronnen. Bovendien had hij valse visitekaartjes laten maken met namen van de door hem gefabriceerde personen en pagina's vol aantekeningen volledig uit zijn duim gezogen.

Na terugkomst van zijn trip met Glass trok redactiechef Lane alle nummers van TNR uit het archief waar Glass in gepubliceerd had, om diens verhalen nogmaals door te lezen. De uiteindelijke conclusie was dat zeker 27 van de 41 verhalen van Glass volstonden met gebeurtenissen en citaten die Glass zelf verzonden had, plus een flink aantal alinea's die niet na te trekken bleken. Na zijn verklaringen keer op keer veranderd te hebben, gaf Glass uiteindelijk zijn bedrog toe.

Glass bracht in 2003 een vermeend autobiografisch boek uit, genaamd *The Fabulist*. De recensenten schoten het inhoudelijk af, maar hadden wederom weinig aan te merken op zijn vertelkunsten.

Biografie Barbara Ehrenreich

Barbara Ehrenreich is an American feminist, democratic socialist, pop sociologist and political activist, a prominent figure in the Democratic Socialists of America. She is a widely read columnist and essayist, and the author of nearly 20 books.

Ehrenreich studied physics at Reed College, graduating in 1963. Her senior thesis was entitled *Electrochemical oscillations of the silicon anode*. In 1968, she received a Ph.D in cellular biology from Rockefeller University.

Citing her interest in social change, she opted for political activism instead of pursuing a scientific career. She met her first husband, John Ehrenreich, during an anti-war activism campaign in New York City.

Ehrenreich was diagnosed with breast cancer shortly after the release of her book, *Nickel and Dimed: On (Not) Getting By in America*. In her article "Welcome to Cancerland," published in the November 2001 issue of *Harper's Magazine*, she describes her breast cancer experience and debates the medical industry's problems with the issue of breast cancer.

Ehrenreich is currently an honorary co-chair of the Democratic Socialists of America. In February 2008, Ehrenreich expressed support for Senator Barack Obama in the 2008 U.S. presidential campaign.

Biografie Lady Gaga

Lady Gaga werd in 1986 geboren in een Italiaanse familie aan de Lower East Side van Manhattan. Op vierjarige leeftijd begon ze met pianospelen. Op haar dertiende gaf ze haar eerste grote optreden. In 2008 trad ze op tijdens de Miss Universeverkiezing.

Op 28 mei 2009 gaf Gaga toe wat al langer werd vermoed; zij is inderdaad biseksueel, maar verklaart nog nooit op een vrouw verliefd te zijn geweest.

In augustus 2009 kwam Lady Gaga in de publiciteit door een foto waarop het leek alsof zij een hermafrodit zou zijn. Zelf wakkerde ze het gerucht eerst nog aan om het vervolgens te ontkennen.

Lady Gaga ziet zichzelf als een levend kunstwerk. Haar artistieke kledingstijl is volgens haar een eerbetoon aan de kunstenaar Andy Warhol. Door haar extravagante look wordt ze ook wel eens vergeleken met new wave-acts uit de jaren 1980. De stijl van Lady Gaga wordt vaak betiteld als een revival van de electropop-muziek uit de jaren 1990.

“The whole point of what I do: the monsterball, the music, the performance-art aspect of it. I want to create a space for my fans, where they can feel free and they can celebrate. I didn't fit in in high school. And I felt like a freak. So I like to create this atmosphere for my fans, where they feel they have a freak in me to hang out with and they don't feel alone. Maybe you also felt that in high school you felt discriminated again, like you don't fit in...” citaat Lady Gaga

Castrum Peregrini – *Intellectual Playground* dankt haar bestaan aan de vriendenkring die zich in de Tweede Wereldoorlog vormde op het onderduikadres Herengracht 401 in Amsterdam. De vrienden doorstonden de oorlogsjaren door zich te concentreren op literatuur, poëzie en beeldende kunst. Achter de façade van het pand waar de onderduikers verbleven, is een verzameling boeken, kunstobjecten, documenten en interieurs behouden gebleven. De nalatenschap getuigt van een rotsvast geloof in vrijheid, cultuur en ware vriendschap. Tot voor kort was deze ‘cultuuroase’ midden in de binnenstad van Amsterdam enkel toegankelijk voor een selecte groep mensen.

Bij **Castrum Peregrini - *Intellectual Playground*** staan de begrippen vrijheid, vriendschap en cultuur centraal. Castrum Peregrini wil enthousiasme kweken voor het nadenken over deze begrippen en hun onderlinge relatie en dat nadenken uitdrukkelijk voeden met het organiseren van lezingen, voordrachten, gesprekken, tentoonstellingen, theatervoorstellingen en multimediale activiteiten. Castrum Peregrini wil een laagdrempelige toegang bieden tot evenementen op een hoog niveau. Castrum Peregrini wil de plek en het netwerk zijn waar iedereen die de ambitie van Castrum deelt meer dan welkom is.

Met de deelnemers in dat discours, het publiek bij de programma's en een groeiend creatief netwerk uit de literaire, culturele, wetenschappelijke en politieke wereld, zoekt Castrum Peregrini naar een actuele en betekenisvolle definitie en invulling van die kernbegrippen vrijheid, cultuur en vriendschap. De stichting wilt dit discours faciliteren door middel van interdisciplinaire culturele activiteitenprogramma's het openstellen van de eigen collectie aan een breder publiek en een cultureel zalen- en ontmoetingscentrum in het centrum van Amsterdam.

Credits:

Tekst: Samengesteld door Gable Roelofsen met steun van Romy Roelofsen en Kaatje Lomme

Muziek: Lady Gaga, Yoonha 85

Vormgeving flyer en poster: Bart de Baets

Foto flyer en poster: Daniel Mulder

Wij bedanken:

Alle medewerkers van Castrum Peregrini

Amsterdam Fringe festival

Anneke Jansen en haar hele team.

Aram De Groot

Benjamin Toppen

Nicolaas Veul

Dennis Roelofsen

Gemeente Maastricht

Maastricht Toneelstad Festival 2010/Theater aan het Vrijthof

Rodopi Art Centre/ Art Office Sofia/ Bulgarije

Louis Berkhout

Berkhout & Partners

Daniela Bernoulli

Jacobien Elffers

Elly Rietbroek

Jacques Giessen

John & Guido Waterval

Joep Koster

La Société des Chers Amis de Maastricht

Café De Wolvaag/Michel

Bärwaldt Galerie Maastricht

En ons bestuur:

Joop de Vries,

Marc Jonkers

en Karlijn van der Graaf